

XXX.

Tillægsbetænkning

over

Forflag til Finantslov for Finantsaaret fra 1ste April 1875 til 31te Marts 1876.

(Afgiven af Folkethingets Udvalg den 9de Februar 1875).

Udvalget har taget under Overveielse, paa hvilken Maade og efter hvilke Regler man kunde finde det rigtigt at bevilge Lønningstillæg til Embeds- og Bestillingsmænd for Finantsaaret 1875—76. Medens Udvalgets Mindretal (Moberg, Andersen, Antjær, Dinesen, Scavenius og Euren) i denne Henseende maa tilraade, at Spørgsmaalet afgjøres ved Behandlingen af de af Regjeringen forelagte særlige Lovforslag om dette Anliggende, gaar Flertallet (Berg, Bøjsen, Bonløkke, Dam, Madsen, A. Nielsen, E. Nielsen, Læuber og Winther) derimod ud fra, at forsaavidt som man ikke vil gjøre Lønningstillægene varige og derigjennem foregribe de paagjældende Lønningeløves Revision, bør saadanne midlertidige Tillæg, som man paa Grund af Dyrtid maatte kunne tilraade, gives ved den aarlige Finantslov. I denne Opfattelse mener man at være i Overensstemmelse med den Anskuelse, der isjor hævedes af Folkethinget, uden at der derimod reistes nogen bestemt Modstand fra Regjeringens Side. En Afgjørelse af Spørgsmaalet i denne Retning syntes væsentligt at være strandet paa den Indbending fra Landsthingets Side, at man ikke kunde finde det forsaarligt at optage et Stykke Lønningsslov paa Finantsloven, saaledes som det isjor paa § 25 stillede Forflag saae ud. Derimod er det en ved mange Aars Erfaring fastslaaet Praxis, at Lønningsforhøielser i og for sig kunne gives ved Finantsloven. For nu iaar at bringe Forslaget i fuld Overensstemmelse med den hidtidige Praxis og saaledes formentlig fjerne den Betænkelse, som ellers vilde møde det fra det andet Things Side, har man valgt den Fremgangsmaade at udregne de Beløb, som Lønningstillægene vilde udgjøre for hver enkelt Lønningsskonto paa Finantsloven, hvorefter Forhøielser kun vil fremtræde som en Forhøielse af de paa de vedkommende Konti opførte Summer, støttet til de Regler, hvorefter Tillægene ere beregnede og som findes optagne i Betænkningen. Overfor Administrationen ere Regler, som findes i Udvalgets Betænkning, og som ere blevne godkjendte af Rigsdagen ved Afstemninger over tilsvarende Punkter paa Finantsloven, selvfølgelig lige saa bindende som enhver i Anmærkningerne optagen Specifikation af Hovedkonti paa Finantsloven.

I Henhold til denne Betragtning har man forhandlet og vedtaget de Regler, ifølge hvilke man vilde foreslaa Lønningstillægene optagne paa Finantsloven, og man har i saa Henseende væsentligt ladet sig lede af den Opfattelse, der ifølge Udtalelserne i Folkethinget ved første Behandling af Lovforslaget om Lønningstillæg maa anses for at være den overveiede i Thinget, og man skal forsaavidt kun gjøre opmærksom paa, at iaar gaar Forslaget ikke ubetydeligt videre med Hensyn til Grændserne for Lønningstillægenes Størrelse og Omraade end isjor.

Reglerne ere herefter følgende:

- 1) Til Lønninger (deri indbefattet personlige Tillæg) paa indtil 1,600 Kroner inkl. gives et Dyrtidstillæg af 15%, forsaavidt de paagjældende Lønninger ikke siden 1ste Januar 1872 have faaet Tillæg.
- 2) Til Lønninger, der have faaet saadant Tillæg, og til Lønninger, som ligge mellem 1,600 og 3,200 Kroner, gives 10%, dog at ingen Lønning derved overstiger 3,200 Kroner.

Alt med følgende Indskrænkninger:

Ingen kan faae Del i disse Dyrtidstillæg,

- a) som ikke har fyldt 25 Aars Alderen; forsaavidt den Vedkommende fylder 25 Aar i Finantsaarets Løb, beregnes Tillæget fra den 1ste i den nærmest følgende Maaned, — eller,
- b) hvis Hovedindtægt bestaar i Sportler, Brug af Jord, Naturalydelser eller andre Gjenstande, som maa anses at være stegne i Værdi under de forandrede Konjunkturer; herunder dog ikke indbefattet Skovfogeder og Opsynsmænd ved Statens Skove.